

הסכנה

יעל רוצה הכל עכשיו ולא מוכנה על שום דבר לוותר
אפילו כשאבא שלה עסוק במשהו אחר.

כשהוא תולה את השמלה עם הפרחים היא רוצה דווקא אותה,
כשהוא מדבר בטלפון, דווקא יש לה מה לספר
וכשהוא מלביש את אחותה הקטנה היא בדיוק רוצה חיבוק.

כי אם יש מילה שיעל לא מבינה, היא סבלנות.

יום אחד, כשאבא חזר מהעבודה, הוא הוציא מהתיק שקית קטנה מרשרשת.
מה הבאת אבא, יעל שואלת נרגשת.

הבאתי לך הפתעה מיוחדת, את עוד תגלי.
פעם הבאה שאין לך סבלנות, הבאתי לך זרעי סבלנות, שתגדלי.

לגדל סבלנות?
איזה מן אבא מבולבל.
איך עושים דבר כזה בכלל?

יעל יודעת שאפשר לגדל כל מני פרחים, וגם תפוזים כמו בפרדס,
אבל סבלנות גם מגדלים? אבא סתם מקשקש.

רגע רגע, אבא ביקש.
אני רוצה לספר לך על העץ...

עץ הסבלנות הוא עץ מיוחד
אין אותו לכל אחד

יש לו גזע ארוך שמטפס ומטפס
עלים שצומחים בזוגות
פרח שנפתח מעט
ופרי שצומח לאאאאט לאאאאט

את הפרי לא קוטפים, מחכים לו עוד רגע
כשאוכלים אותו נושמים עמוק
והוא ממלא את הבטן בהרבה אוויר מתוק מתוק

ואיפה מגדלים כזה עץ?
יעל מנסה לחשוב.

אולי בגינה של סבא בקיבוץ?
אולי בעציץ בחוץ?
אולי באדנית שבחלון?
אולי בתוך קרטון?

לא ולא אבא אומר בקול אוהב,
את זרעי הסבלנות אנחנו מפזרים בלב.
הזרעים נובטים וגדלים כל פעם שאנחנו רוצים משהו ממש עכשיו
ובסוף מתגברים.

עץ הסבלנות הוא עץ מיוחד
אין אותו לכל אחד

אבל מי שהצליח לגדל כזה עץ נדיר
מרגיש פתאום איך הגוף שלו מתמלא באוויר
והאוויר מתוק מתוק כמו צמר גפן ורוד ותפוח
ואפשר לנשום אותו פנימה
ולנוח.